

SLAVLARIN AYDINLATICILARI,  
AZİZ VE ELÇİLER'E DENK KİRİL(LOS) VE METHODİOS HAKKINDA  
VAAZ  
-11 Mayıs

(Pazar Günü içindir 10/5/2020)

11 Mayıs tarihinde birlikte anılan aziz Kiril ile Methodios'un inançlarını yayma çalışmaları muhteşemdir. O zamanki faaliyetleri günümüzdeki Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Slovenya, Hırvatistan, Bosna, Karadağ ve Ukranya'dan oluşan geniş bir Orta Avrupa alanına yayılmıştır. Onların vaazlarının etkisi Avusturya, Macaristan ve Rusya'nın bazı bölgelerine bile yayılmıştır. Bütün bu toprakların ulusları, Hıristiyan medeniyeti lehine putperestliği ve batıl inançları terk ettiler. İki kardeş Elçiler gibi çalışarak Slav halklarına Hıristiyan inancını ve uygarlığı getirdiler.

Azizler, Selanik'te aristokrat bir ailede doğan kardeşlerdi. Kiril M.S. 827'de doğdu, ağabeyi Methodios ise M.S. 815'te doğdu. İstanbul'daki en ünlü okullarında tahsil gördüler. Konstantin (keşiş olmadan önce aziz Kiril'in adı) meşhur bir felsefeci oldu. Slav dili de dahil olmak üzere sekiz dilde konuşurdu, bu yüzden aziz Patrik Fotios onu Konstantinopolis'te kurduğu Slav Araştırmaları Merkezi Direktörlüğüne atadı.

Kardeşi Methodios ise Slavonya (Balkanlar'da Slav nüfusu olan bir eyalet) Valisi olarak atandı, böylece dillerini de öğrenebildi. Gerçek ve ebedî hayata özlem duyarak makamından istifa edip Bithynia'daki Olympus Manastırında bir keşiş oldu. (Eskiden Keşiş Dağ denilen günümüzdeki Uludağ) Aziz Methodios, bitmez tükenmez dua, çalışma ve çilecilik yoluyla, Tanrı'nın onu daha sonralara lütuflandıracağı büyük iş için hazırlanacaktı.

Aziz Kiril'in niteliklerini tam olarak takdir eden ve başarıyla tamamladığı çeşitli dini görevlere onu atayan kişi Ekümenik Patrik aziz Fotios'du. Görevlerinden birinde, üst sınıf üyeleri olan ilk 200 Slav'ı vaftiz ettiği Hersonas'a gönderildi. Bu olay orada bir yüzyıl sonra Rusya'ya yayılacak olan Kilisenin sürekli büyümesi için gerekli koşulları yarattı.

Hersonas'tayken, aziz Kiril Hıristiyanlığı duyurma çalışmasının önündeki en büyük engelin, Slavların alfabesi olmadığı için yazma eksikliği olduğunu fark etti. Bu yüzden Patrik, İncil'i vaaz etmek için kardeşi aziz Methodios ile Moravya'ya gitmesini istediğinde, Slav alfabesini oluşturdu. Daha sonraları dört İncil'i, Elçilerinin Mektuplarını, aziz büyük Kilise Pederlerinin bazı eserlerini ve İlahi

Liturji başta olmak üzere temel Kilise ayinlerini tercüme etmek ve kaydetmek için bu alfabeyi kullandı..

863 yılında kardeşi ve yoldaşlarıyla Moravya'ya geldikten sonra Slavonik'e tercüme edilen Kutsal İncil'i Moravya hükümdarına (Rastislav'a) hediye olarak sunmaktan mutluluk duydular. İmparator III. Mikail'e arzettiği talep yerine getirildiği için hükümdar Rastislav bu hediyeyi memnuniyetle kabul etmişti.

İsapostles (Elçilere denk olan) namıyla tanımlanan iki vâiz kardeş, daha sonra İncil'i temel metin olarak kullanarak Slav alfabesini ve dilbilgisi öğretecekleri bir okulun kurulması için çalışmaya başladılar. Rahipliğe en uygun olan Slavları eğitmişler ve kilisenin faaliyet sahasını genişletmişlerdi. Doğal olarak, böyle bir çalışmayı sürdürerek çeşitli faktörlerden dolayı zorluk çektiler. Özellikle Moldova hükümdarı Rotislav'ın haleflerinden. Aziz Kiril ve Metodios, 869'da Papa tarafından karşılandıkları Roma'ya gittiler. Bu ziyaret sırasında aziz Kiril vefat etti ve orada toprağa verildi. Sirmiyum Başpiskoposu olarak atanan aziz Metodios çalışmalarına devam etti ve İncil'i ahalisi Slav olan diğer ülkelere yaymak için çok sayıda Sloven, Hırvat ve Sırp'ı görevlendirdi (atadı). Aziz iki yıl boyunca zulümlere ve de hapis cezasına maruz kalarak 885 yılında vefat etti.

Sadece bu küçük vaazın sınırları içerisinde, kutsal kardeşlerin gerçekleştirdiği tüm öncü çalışmalardan bahsetmek imkansızdır. Söylenilebilecek olan, azizlerin apostolik ve kültürel çalışmasıdır. Kiril ve Metodios'un hizmet ettikleri insanlar için (Slavlar) ölçülemez yararları olmuştur.

Yaptıkları her şeyi düşündüğümüzde, azizlerin Tanrı tarafından kilise aracılığıyla kendilerine emanet edilen kutsal işi istekle üstlendiklerini ve bu işi tamamlamak için kendilerini feda ettiklerini görürüz. Başkalarından gördükleri zorluklara, zulümlere ve tepkilere rağmen tamamen kararlıydılar. Hapsedilmesinden ve kardeşinin ölümünden sonra aziz Metodios ayrılmayı ve Manastırına geri dönmeyi düşünmedi. İki kardeş yaşamlarının sonuna kadar Tanrı'nın Vahiy Kitabı'nda Smyrna Kilisesi'nin Çobanına söylediklerini yerine getirmekte kararlıydılar: "Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim" (Vahiy 2:10).

Bu hepimiz için büyük bir derstir. Tanrı'nın yaşamlarımızda bize verdiği görev ne olursa olsun, karşılaşılabileceğimiz engeller veya cazibeler ne olursa olsun sonuna dek devam etmeliyiz. Herhangi bir zorlukla karşılaştığımızda asla pes etmemeliyiz. Bir öğrenci öğrenimini tamamlamak zorundadır. Eşler sadık olmalıdırlar ve tüm yaşamları boyunca birbirlerine adanmalıdırlar. İş, kilise, bir kamu hizmeti veya mesleğimizle ilgili bir şey için olsun, bunları

tamamlamak zorundayız. Ama en önemlisi, hıristiyan olarak ruhani eğitimimizdir; isteyebileceğimiz şaşırtıcı sonuçları göremesek bile inanç daimi bir emek gerektirir. Öyle ki hayatımızın sonunda Tanrı'ya şunu söyleyelim: "Baba...Yapmam için bana verdiğin işi tamamladım" (Yuhanna 17: 4).

Ömür boyu mücadele ettiğimiz, karşılaştığımız zorluklara ve engellere rağmen pes etmediğimiz ve diğer görevlerimizin yanı sıra Mesih'e doğru güzergahımızı (yolumuzu) tamamlamış olduğumuzdan dolayı vicdanımız rahatsa, ömrümüzün sonunda kendimizi ne kadar mutlu hissedeceğiz!